

ЄѦ нѣкѡвой дѣвицѣ, видѣвшей Хрїста, въ рай
слѣжилъ лїтѣргїа.

Пїше кесарїй, и дрѣги оучители казватъ: въ єд-
но село галлїй, имало єдна благородна и благо-
говѣйна дѣвица: болна и разслабленна, но много
добродѣтелна: а ѡсвѣнь ѡ чистота и терпѣнїе, и
смирѣнна: немало да се намѣри като нѣл, защо не
їла нищо дрѣго, самъ малъ грѣздіе, и вода
пїла: и нїкой пѣть не и се досадило ѡ тѣл бо-
лесть, но много се радовала, и благодарїла Бѡга,
защо а наказувалъ, да се мѣчи мало на тѡм свѣтъ:
а тамъ да а прослави вѣчно: самъ жалїла клетѣ
та, защо неможила да иде въ цѣрква, да слѣша
пѣнїе Бѡжїе, и за тѡва плакала много пѣти, ко-
гѡ имало праздникъ, защо неможила да земе
тѣл дѣрове: ако сосъ тѣло неможила, но съ дѣша
и оумъ секогїшъ се на хождѣла въ цѣрква, като да
слѣшала славослѡвіе. Защо има єдни человекѣ въ
цѣрква се молатъ сосъ лѣзыкѣ, а влѣдъ стрѣватъ съ
оумѣтъ: а она неможила да є тамъ съ тѣло, но
была со сїчка дѣша и оумъ, и слѣшала ангелскїа
пѣсни: радѣваласе. Въ дѣнь срѣтенїе господне.
Сїчки Хрїстїане, ходїли въ цѣрква Богомѣтере,
и сосъ литїа за викѡлили цѣрквата, а свѣтал дѣ-
вица, скорѣла и говорила жалостно, сїчки те Хрї-
стїане ходїли въ цѣрква Богородицы: а аъз като
недостѡйна самъ ѡскѣдна ѡ тѡм дѣръ Бѡжїй. То-
ва и дрѣго дѣмала со жалости, и доидѣ оу и зстѣ-
плѣнїе (занесесе), и а ѡнѣсжлз ангелъ въ рай: тамъ
видѣла дїтїе пречѣдно, сїчки те ангели, и
дѣши свѣтїй, прорѡцы, и апѡстоли, и мѣчени-
цы, и свѣтїй владыцы, и пѡстницы дѣвы, и сїте
свѣтїй, и ходїли по двѣ по двѣ, были свѣтли като
солнцево, и дѣржали свѣщи наръцѣ те си, далъ и